

Lysalfer ligner nymfer, engle og blomsteralfer. Disse småbitte væsener ses i nærheden af søer og i uberørt natur.

Alferne

Den clairvoyante Erla Stefánsdóttir ser huldrefolk, gnomer, nymfer, lysalfer, dværge, engle m.m. og deres boliger. Alt dette har hun tegnet ind på et kort.

For fire år siden fik Erla Stefánsdóttir lyst til kortlægge alfebygderne i området Ellidaárhólmi i Reykjavík. Sammen med sin veninde, landskabsarkitekten Kolbrún Oddsdóttir, gik hun ture i området. Erla beskrev, hvad hun så, hvorefter Kolbrún registrerede det på et kort. På kortet "Muligheder for åndelige joggere" anbefales de steder, hvor det er særlig godt at sætte sig ned for at meditere. På kortet kan man også se tegninger af alfers, jorddværge og gnomers bosteder i naturen.

Kortet på museum

Reykjavíks Stadsmuseum solgte kortet på fremmede sprog til turister. Udenlandsk presse viste straks interesse for ideen, mens man på Islands Turistråd

undrede sig over de mange telefonopringninger fra det europæiske kontinent med forespørgsler om alfer og huldrevæsener.

Senere skrev Kolbrún en artikel i et fagblad, hvor hun fremhævede behovet for nogle fristeder i byerne, ikke kun til folk, som ville løbe rundt, men også til dem, der ville meditere i naturen. Samtidig efterlyste hun mod hos de kommunale politikere til den slags nytænkning.

Formanden for turistudvalget i Hafnarfjörður, en gammel fiskerby med en tæt befolkning af huldrevæsener, tog udfordringen op og bad Erla om at tegne et kort over byens alfebygder.

I sensommeren 1993 kunne aviser, tv og radio i Island så berette, at myndighederne i Hafnarfjörður havde udgivet et kort over byens alfebygder. Glad og stolt viste borgmester Ingvar Viktorsson kortet frem ved et pressemøde ude i Hellisgerdi, et af Hafnarfjörðurs smukkeste områder.

Gnomer er bittesmå væsener, 10-12 cm høje, og de lever i familier ligesom mennesker.

HAFNARFIÖRDUR

Hafnarfjörður er den by i Island, der har én af de største befolkninger af alfer og åndelige væsener. Lavaen er specielt levende med mere end 20 typer dværge, fire typer gnomer og alle typer alfer. Formålet med dette kort er at vise de mennesker, der besøger Hafnarfjörður, de bedste steder at dvæle et øjeblik og føle naturen - føle sig som en del af naturen - føle naturen i sig selv, for disse væsener er en indre manifestation af naturen, ikke noget man skal tro på, men nyde. Sådanne steder kunne derfor få folk til at behandle jorden med omtanke, føle kærlighed for naturen og respektere Moder Jord. Den søgende, som betragter en enkelt lille blomst eller sten, kan finde indgangen til sandhedens rige, hvor naturens sjæl hviler.

Erla Stefánsdóttir sjænderi

I de følgende dage bød man på vandreture i de områder, som blev fremhævet på kortet. Interessen var så stor, at man måtte gentage turen flere gange. Blandt deltagerne fandt man bl.a. mange ældre mennesker,

Borgmesterens udtalelse

I Hafnarfjörður har vi længe ment, at et andet samfund lever i sameksistens med os mennesker. Et samfund usynligt for de fleste mennesker med tilholdssteder i mange dele af byen, i lavaen og klipperne omkring den. Vi er overbeviste om, at de alfer og andre usynlige væsener, der menes at bo der, er venligt stemte over for os mennesker og lige så glade for vores by, som vi selv er. Dette kort viser, hvor disse væsener bor her i Hafnarfjörður, kortlagt ifølge de bedste kilder der er tilgængelige for os.

Hjertelig velkommen til Hafnarfjörður og nyd godt af alt det, som vores smukke by kan tilbyde.

Ingvar Viktorsson

som har oplevet og hørt om alfer i deres barndom, og hvis erfaringer først nu blev taget alvorligt i offentligheden.

Her på tærsklen til det 21. århundrede har islændingene mulighed for at sammenligne Erla Stefánsdóttirs oplevelser med de sagn, som de har bevaret og samlet på igennem århundreder. Derved får islændingene en ny indfaldsvinkel til deres egen historie, baggrund og omgi-

velser og får mulighed for at skærpe de efterhånden svækkede bånd til naturen, Moder Jord og Gud.

Alfernes "magt"

Islændingene har en stor og smuk sangskat, som handler om alfer. Huldrefolket er forbundet med traditioner bl.a. omkring jul og nytår. En stor del af befolkningen har respekt for alferne. En undersøgelse har således vist, at 55% af befolkningen

Kortets guide

På kortets bagside beskrives forskellige væsener og deres boliger samt steder, hvor det er godt at meditere:

Over Hafnarfjörður by er der en skytsånd, der har flaskegrønne og dybblå nuancer. Der er også to energihvirvler med gule stråler og engle over Hamarinn-klippen og Asfjeldet. Setberghamarklipperne og Hamarinn samt

Asfjeld udveksler purpurrøde tråde eller stråler.

De elementarånder, som bebøer byen, er navnlig alfer, huldrefolk, jorddværge, (også kaldet gnomer), nymfer, dværge, lysalfer, engle og skytsånder. Der findes herved 20 forskellige typer af dværge i byen.

Energigøvelse

For at få del i disse vibrationer må

vi indstille os på dem dybt i vor egen bevidsthed.

Lad os finde et roligt sted, hvor naturens resonans giver os løfter, lad os sætte os der og se indad - lytte til de himmelske og jordiske lyde og føle livets rytme pulser fra livet og jorden. Lad os føle enhed med alt levende - føle at jorden, himlen, du, jeg, os alle, er ét. Lad os fylde os med skabelsens resonans - føle skaberen af alt dette, være skaberen nær.

Dværge er små væsener på størrelse med 3-5-årige børn. Deres aura kan have mange farver, de kan være temperamentsfulde, smukke og venlige, eller uvenlige og kolde.

ikke vil benægte deres eksistens. Ofte har man opgivet at lave nye veje og bygge huse, da man har mistænkt alferne for at gøre modstand.

Og hensynet til alferne er ofte kommet menneskene til gode. Tag for eksempel elverhøjen "Álfhóll" uden for Reykjavík. Man ville udvide en vej bl.a. ved at sprænge højen bort, men både maskinerne og arbejdsmændene blev ramt af den ene ulykke efter den anden. Det endte med, at man måtte opgive planen.

I stedet udgør elverhøjen nu en farthindring lige i nærheden af en folkeskole, hvor den beskytter de mange skolebørn, som krydser gaden i vintermørket hver dag. Historien melder, at der bor en gammel og sur alf i højen, og at han har tænkt sig at flytte, da han er blevet grundigt træt af menneskenes gentagne forstyrrelser.

Hvem er Erla?

Men hvem er denne Erla, som beskriver alferne for os og dermed prøver at forene fortid og nutid for sine medmennesker? Nogen har sagt, at Erla Stefánsdóttir er det mest synske menneske på Island. Hun ser små væsener overalt i naturen, hun ser flere mennesker i sine omgivelser end dem, som er opført i folkeregistret, og hun ser lys over bygninger og steder.

Hun har fortalt mig, at hun engang rejste igennem England sammen med sin mand. Han sad ved rattet, og hun skulle se på kortet og vise vejen. "Det var meget nemt", forklarede hun, "for det farvede lys over husene fortalte mig, hvor der var en bank, et posthus eller en skole."

Erla ser historiske begivenheder, som ikke er opført i vore historiebøger. Men hun kan ikke genkende folk i fjernsynet, da de ingen aura har dér.

Erla har været synsk siden sin barndom, men hun oplevede det som en belastning. Hun var ked af, at hun var anderledes. Som barn gik hun ture med sin far på stranden. Da kunne hun finde på at pege hen imod Snæfellsjöklen og bemærke, hvor smukt solene skinnede over den. "Nå, gør de det, min ven", svarede faren blidt. For det kunne lige så godt være regnvejr den dag.

Erla er nu blevet 50 år, men det er først inden for de sidste 10 år, at hun har beskæftiget sig med sine særlige evner. Da hendes børn var blevet voksne, meldte hun sig på et kursus, hvor hun lærte at stå op og holde tale. Ved kurssets afslutning havde hun taget mod til sig og berettede om de oplevelser, hun havde haft. Til sin store forbløffelse og lettelse

opdagede hun, at folk viste respekt for det, hun fortalte om.

Fra da af begyndte Erla at arbejde målrettet med sine oplevelser og evner. Hun holdt kurser, og sammen med ligesindede venner dannede hun foreningen "Livs-syn".

Siden er det gået stærkt. Men Erla er stadigvæk forsigtig med de skridt, hun tager, for hun vil være sikker på, at hun kan stå inde for det, hun laver.

Hun har nu en drøm om at tage til Pyrenæerne, da hun har en fornemmelse af, at mange islændinge stammer derfra. Det er heller ikke kun i Island, at man finder alfer. Det kunne vel tænkes, at der boede alfer i Danmark. Hvordan mon de ser ud?

Erla beretter

I begyndelsen af april 1989, mens marken stadigvæk var rimbelagt, besluttede Kolbrún og jeg os for at gå en tur på Ellidaár-holmen. Der var solskin og stille, og frosten

© Jóhanna Ólafsdóttir

Erla udstråler en stille varme og venlighed, som lader ingen uberørt. Grundpillen i hendes virke er kærlighed, til naturen og til menneskene - Guds skabelse. Hun er ikke indesluttet, men giver meget til de medmennesker, der måtte ønske det. Det er lykkedes hende at hjælpe andre til at skærpe deres sanser og stole på deres egne følelser ved at give dem et nyt indblik i fortiden og naturen.

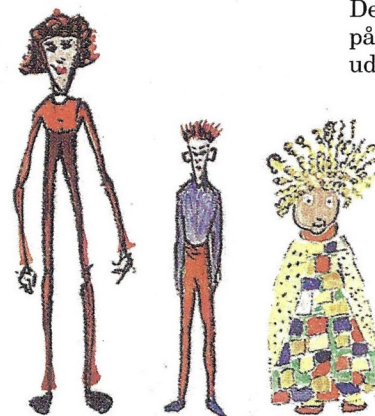
bed os i kinderne. Meningen var at vise hinanden naturen; Kolbrún ville vise mig vegetationen, jeg ville vise hende planternes indre liv.

Vi gik over en smuk gangbro og så på devaer på en lille bæk. På den anden side af broen var der en lavakam, som virkede levende på grund af blå og røde buer, som bevægede sig hen over den. Vi satte os i nærheden, og jeg beskrev for Kolbrún, hvad jeg fornemmede.

Der var to gårde; den ene var bygget af jord med græs-tag, og den bestod af to ovale huse, som var bygget sammen. Udenfor færdedes firskårne dværge. I nærheden var der en anden gård, den var grønlig med et blåt tag.

Bjergånder, *tívarer*; det islandske ord for disse er uddelt af sanskrit "deva", latin "deus", og betød oprindeligt bjerggud eller den strålende. Disse meget smukke og lyse væsener kan blive flere hundrede meter høje. De udstråler styrke, varme, en slags vækstkraft.

Alfer er højst forskellige af størrelse og type. Nogle er meget høje, andre er små.

Huldrefolk ligner mennesker. Ofte farvestrålende klædt, de er meget sociale, lever tæt sammen og ses ofte i store grupper.

Det virkede som om, den var bygget af træ. Små, glade og nysgerrige dværge stod udenfor og så forundret på os.

Vi fortsatte hen ad en sti, indtil vi nåede frem til bittesmå gnomboliger. Husene var ikke mere end 20-25 cm i højden. De lignede hinanden, og en hvælving af grønt og blåt lys lå over dem.

Gnomerne er som regel ikke mere end 12 cm høje, og de er iklædt farvestrålende tøj. De stod udenfor og lappede på deres huse, men så ikke ud til at lægge mærke til os. Stik nord for dette sted kunne jeg se lyse buer over en klippe. Husene og beboerne var i vinterhi, så der var ikke meget at se eller fornemme.

Vi fortsatte vor vandring, Kolbrún viste mig lavtvoksende, nøgne buske og fortalte om vegetationen. Vi fortsatte længere op ad elven, indtil vi nåede frem til et lavafremspring. Vi måtte være forsigtige med, hvor vi satte vore fødder, for nu befandt vi os i en gnomlandsby. Husene varierede, nogle lignede bjælkehuse, andre mindede om jordhytter, nogle var, som om de var bygget af planker, andre af sten, nogle havde en glat overflade, andre var ru og porøse som lava. Nogle få havde kun én etage, mens andre havde mange etager med tårne, spir og kviste af forskellig højde. Hvert hus havde sin egen have. Her fornemmede jeg, at vi måtte gå stille med dørene for ikke at forstyrre beboerne.

Vi nærmede os nu en fyrrelund. Ved udkanten af denne stod der et rødt hus på tre etager. Taget mindede om en champignon, det var grønligt og blev båret oppe af fire blå søjler. Her boede der tydeligt alfer.

De var på størrelse med 6-8 årige børn og havde lan-

ge arme og ben, hvilket fik dem til at ligne blomsteralfer. De var klædt i rødt og grønt - samme farver som deres aura. Jeg kunne godt kigge ind i deres mange, små og pænt udsmykkede værelser.

I nærheden af deres huse står der en sten, hvor det er rart at sætte sig ned og meditere. Det gjorde vi. Det er godt at rette blikket indad og ophøje sin bevidsthed, man kan jo aldrig vide, om naturens indre liv viser sig for én.

Fyrrelunden lokkede os til sig. Her kan man nemt få energi, man kan ånde sig ind i træerne, som giver forskellige svar, alt efter hvilken sort de er. Hver træsort har sin egen udstråling, og der bor forskellige væsener i hvert træ, selvom de ikke alle sammen var rigtig vågnet op af deres vinterdvale.

Vi var kommet ud af skoven og var nu nået ud til kanten af en klippe, hvor flodens brusen trak os til sig. Da dukkede der nogle fortidsbilleder op, kvinder som stod og vaskede tøj. Visionerne var uklare, men kunne være blevet forstærket, hvis vi havde givet os mere tid til at se tilbage i tiden. Bagefter så vi et skilt, hvorpå der stod "Vaskekoneklippe" og "Uldfors".

Nu så det ud til, at vi var kommet til en åben mark, for nu var vegetationen noget yngre og lavere. Dog fandtes der en gård med græsgrønt tag. Den udstrålede en form for glæde, og man kunne høre sang inde fra huset, men der var ingen beboere at se.

Nu havde vi været hele vejen rundt, vi kunne lide at gå sammen derude, og vi syntes, at andre skulle have mulighed for at dele vore oplevelser. Således blev kortet

THE CHAOTIC SPIRIT OF HAFNAR-
Hafnarfjördurs skytsånd i flaskegrønne, blå og gule anstrøg.

På bjergskrånningen af Setberg er usynlige væsener og alfer. Stille og glade væsener, som er velvillige over for mennesker.

Hellisgerdi-parken er Hafnarfjördurs stolthed med dens trædværge, gnomer, blomsteralfer, lysalfer og venlige dværge.

Engleagtigt væsen over Hamarinn-klippen.

Farverige og venlige alfer bor nær ved swimmingpoolen i særligt smukke huse.

Lunefulde alfebørn bor i disse bygninger.